

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola XC. Leonis Papae I. Ad Ravennivm Episcopvm Arelatensem.
Gratulatur ei ad episcopatum assumpto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

discussis, certa in eum ex his quæ male ordinauerat, lata sententia est. Et erat quidem ipsa sententia per Gallias et iam sine imperiali sanctione valitura. Quid enim tanti pontificis auctoritati in ecclesiis non liceret? Sed nostram quoque præceptionem hæc ratio prouocauit, ne vltius vel Hilario, quem adhuc episcopum nuncupari sola mansueti præfusilis permittit humanitas, nec cuiquam alteri, ecclesiasticis rebus arma miscere, aut præceptis Romani antistitis liceat obuiare. Ausibus enim talibus fides & reuerentia nostri violatur imperii. Nec hoc solum, quod est maximi criminis, submouemus. Verum ne leuis saltem inter ecclesiasturba nascatur, vel in aliquo minui religionis disciplina videatur, hoc perenni sanctione decernimus, ne quid tam episcopis Gallicanis, quam aliarum prouinciarum, contra consuetudinem veterem licet, sine viri venerabilis papæ vrbis æternæ auctoritate tentare: sed illis omnibusque pro lege sit, quidquid sanxit, vel sanxerit apostolicæ sedis auctoritas. Ita ut quisquis episcoporum ad iudicium Romani antistitis euocatus venire neglexerit, per moderatorem eiusdem prouinciae adesse cogatur, per omnia seruatis, quæ diu parentes nostri Romanæ ecclesiæ detulerunt, Aeti P.K.A. Vnde illustris & præclara magnificentia tua, præsentis edictalis legis auctoritate, faciet quæ sunt superius statuta seruari, decem librarum auri mulæta protinus exigenda ab unoquoque iudice, qui passus fuerit præcepta nostra violari. *Et manu divina:* Ditiuitas te seruet per multos annos, parens carissime. Data viii. Idus Iunias Romæ, Valentiniano Augusto vi. consule.

EPISTOLA XC.

LEONIS PAPÆ I.

AD RAVENNIVM EPISCOPVM ARELATENSEM.

Gratulatur ei ad episcopatum assumpto.

Dilectissimo fratri Rauennio Leo.

PROVECTIONEM dilectionis tuæ, quæ summi sacerdotii adepta est dignitatem, ita nobis placere cognoscet, vt non solum tibi de honoris augmento, sed etiam

Arelatenſi ecclesiæ, cui te Dominus præposuit, gaudeamus. Ad omnium enim fidelium decus, atque utilitatem redundant, cum talis habetur antistes, cuius plurimi & adiuentur præsidio, & incitentur exemplo. Vnde quia non ignoras, quid de sinceritate animi tui secundum præcedentem notitiam senserimus, iustissime nos agnoscis exigere, ut quod præsumimus, hoc probemus, frater carissime. Modestia igitur tuæ non desit auctoritas, constantiam mansuetudo commendet: iustitiam lenitas temperet, patientia contineat libertatem: & declinata superbia, cui proximum est ut decidat, ametur humilitas, cui semper debetur ut crescat. Ecclesiasticarum legum non ignara est dilectio tua, ut intra earum regulas atque mensuras omnia potestatis tuæ iura contineas. Iusto quippe ideo dicitur lex non esse posita, quia normam præceptionis implet iudicio voluntatis: cum verus recti amor in semetipso habeat, & apostolicas auctoritates, & canonicas sanctiones. Quarum deuotus sectator, & diligens executor, in eorum procul dubio consortio gloriaberis, qui de creditorum sibi profectibus talentorum audire meruerunt:

*1. Tim. 2.
Math. 25.*

Euge serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium domini tui. Ut autem fiduciam dilectionis erga te nostræ habere non dubites, sapientius nos de processu actuum tuorum facias certiores: quoniam iudicii nostri memores cupimus semper de tuis profectibus in Domino gloriari. Deus te in columem custodiatur, frater carissime.

EPISTOLA XCI.
LEONIS PAPÆ I.
AD THEODORVM FOROIV IENSEM
EPISCOPVM.

Vt his, qui in exitu sunt, pœnitentia & communio, non negentur.

Leo episcopus Theodoro episcopo Foroiuliensi salutem.

SOLICITUDINIS quidem tuæ is ordo esse debuerat, ut cum metropolitano tuo primitus de eo, quod quærendum videbatur esse, conferres: ac si id, quod ignorabat